

دانشگاه فردوسی مشهد
دانشکده کشاورزی
گروه علوم دامی

پایان نامه کارشناسی ارشد

تخمین فراسنجه های تجزیه پذیری پروتئین منابع مختلف خوراکی با روش های

درون کیسه ای و برون تنی

جواد فلاحتی زو

استاد راهنما

دکتر محسن دانش مسگران

استادان مشاور

دکتر سید علیرضا وکیلی

دکتر عبدالمنصور طهماسبی

شهریور ۱۳۹۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دانشگاه کشاورزی - گروه علوم دامی

تصویب نامه

این پایان نامه با عنوان «تخمین فراسنجه های تجزیه پذیری پروتئین منابع مختلف خوراکی با روش های درون کیسه ای و بیرون تنی» توسط «آقای جواد فلاحتی زو» در تاریخ «۱۳۹۰/۶/۳۰» با شماره ۱۸,۲۹ و درجه ارزشیابی ۰.۸۳ در حضور هیات داوران با موفقیت دفاع شد.

هیات داوران:

ردیف	نام و نام خانوادگی	مرتبۀ علمی	سمت در هیات	امضاء
۱	آقای دکتر محسن دانش مسگران		استاد راهنما	
۲	آقای دکتر سید علیرضا وکیلی		استاد مشاور	
۳	آقای دکتر عبدالمنصور طهماسبی		استاد مشاور	
۴	آقای دکتر رضا ولی زاده		استاد مدعو	
۵	آقای دکتر علی اصغر اسلمی نژاد		استاد مدعو	
۶	آقای دکتر احمد حسن آبادی		نماینده تحصیلات تکمیلی	

تعهد نامه

عنوان پایان نامه: تخمین فراسنجه های تجزیه پذیری پروتئین منابع مختلف خوراکی با روش های

درون کیسه ای و برون تنی

اینجانب جواد فلاحتی زو دانشجوی دوره کارشناسی ارشد رشته علوم دامی - تغذیه دام دانشکده

کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد تحت راهنمایی آقای دکتر محسن دانش مسگران متعهد می شوم:

- نتایج ارائه شده در این پایان نامه حاصل مطالعات علمی و عملی اینجانب بوده، مسئولیت صحت و اصالت مطالب مندرج را به طور کامل بر عهده می گیرم.
- در خصوص استفاده از نتایج پژوهش های محققان دیگر به مرجع مورد نظر استناد شده است.
- مطالب مندرج در این پایان نامه را اینجانب یا فرد دیگری به منظور اخذ هیچ نوع مدرک یا امتیازی تاکنون به هیچ مرجعی تسلیم نکرده است.
- کلیه حقوق معنوی این اثر به دانشگاه فردوسی مشهد تعلق دارد. مقالات مستخرج از پایان نامه، ذیل نام دانشگاه فردوسی مشهد (Ferdowsi University of Mashhad) به چاپ خواهد رسید.
- حقوق معنوی تمام افرادی که در به دست آمدن نتایج اصلی پایان نامه تاثیر گذار بوده اند در مقالات مستخرج از رساله رعایت خواهد شد.
- در خصوص استفاده از موجودات زنده یا بافت های آنها برای انجام پایان نامه، کلیه ضوابط و اصول اخلاقی مربوطه رعایت شده است.

تاریخ
۱۳۹۷/۰۶/۲۳
نام و امضاء دانشجو
جواد فلاحتی زو

مالکیت نتایج و حق نشر

- کلیه حقوق معنوی این اثر و محصولات آن (مقالات مستخرج، برنامه های رایانه ای، نرم افزارها و تجهیزات ساخته شده) به دانشگاه فردوسی مشهد تعلق دارد و بدون اخذ اجازه کتبی از دانشگاه قابل واگذاری به شخص ثالث نیست.
- استفاده از اطلاعات و نتایج این پایان نامه بدون ذکر مرجع مجاز نیست.

چکیده

هدف از انجام این طرح بررسی امکان تخمین برون تنی تجزیه پذیری پروتئین خام و تجزیه پذیری مؤثر پروتئین مواد خوراکی پروتئینی در شکمبه، با استفاده از روش نوین برون تنی تولید گاز بود. مواد خوراکی شامل پودر ماهی، کنجاله سویا، دانه سویا، کنجاله کلزا، کنجاله آفتابگردان و یونجه خشک بود. ابتدا مایع شکمبه با کربوهیدرات های آسان تخمیر شونده کشت شد. سپس مقدار ۴۰۰ میلی گرم از نمونه ی خوراک با سطوح افزایش یابنده ی ۱۰۰، ۲۰۰، ۳۰۰ و ۴۰۰ میلی گرم از کربوهیدرات های آسان تخمیر شونده و افزودن ۹۰ میلی لیتر از مایع شکمبه ی بافری شده کشت داده شد. مقدار گاز تولید شده و نیتروژن آمونیاکی رها شده در محیط کشت در زمان های ۴، ۸، ۱۲، ۱۶، ۲۴ و ۳۰ ساعت اندازه گیری شدند. نتایج این آزمایش نشان داد که عامل های خوراک، زمان و اثر متقابل خوراک و زمان، تجزیه پذیری پروتئین را تحت تأثیر قرار می دهند ($p < 0.01$). فرآسنجه های کنتیکی تجزیه پذیری پروتئین حاصل از روش نوین برون تنی تولید گاز متفاوت از فرآسنجه های حاصل از روش درون کیسه ای بود. در این مطالعه خوراک ها به ترتیب کاهش تجزیه پذیری مؤثر در شکمبه، به شرح کنجاله سویا، دانه سویا، یونجه، کنجاله آفتابگردان، کنجاله کلزا و پودر ماهی رتبه بندی شدند. کمیت ماده ی خشک ناپدید شده برای دانه سویا (داده های مربوط به کنجاله سویا اندازه گیری نشد) بیش ترین و برای پودر ماهی کم ترین مقدار بود. این مطالعه نشان داد که روش نوین برون تنی تولید گاز اصلاح شده، با انجام بررسی های بیشتر، می تواند به یک روش ساده، ارزان و قابل اطمینان در کنار سایر روش های موجود برای تخمین تجزیه پذیری پروتئین منابع مختلف خوراکی در شکمبه تبدیل شود.

کلید واژه ها: تجزیه پذیری پروتئین، شکمبه، نیتروژن آمونیاکی، تجزیه پذیری مؤثر، تولید گاز

تقدیر و تشکر

سپاس بی کران پروردگار یکتا را که، هستی مان بخشید و به طریق علم و دانش، نمونه‌مان شد و به همنشینی رحروان علم و دانش، مستخرمان نمود و خوشه‌چینی از علم و معرفت را روزی‌مان ساخت.

پاسکزار استاد راهنمای گرامتقدیرم جناب آقای دکتر محسن دانش مسکران که، نمودهایشان در اجرای این تحقیق مشکلات راه را برایم هموار ساخت، می‌باشم.

از استادان فرزانه جناب آقایان دکتر وکیلی و دکتر طهاسبی نیز که مشاورت این پایان نامه را بر عهده داشتند صمیمانه قدردانی می‌نمایم.

از اساتید مدعو جناب آقایان دکتر ولی زاده، دکتر اسلمی نژاد و همچنین یاننده محترم تحصیلات تکمیلی جناب آقای دکتر حسن آبادی تشکر می‌نمایم.

از تمامی اساتید محترم گروه علوم دامی دانشگاه فردوسی مشهد که در طول مدت تحصیلم از محضرشان کسب فیض کرده ام صمیمانه پاسکزارم.

از مسئولین محترم آزمایشگاه تغذیه دام (خانم مهندس طباطبایی و آقای مهندس هاشمی عطار) و نشی محترم گروه علوم دامی (خانم ارجمند)، همچنین از مسئولین محترم امور عمومی (آقایان مهندس مدائنی و مهندس تانفی) و نگهبانی محترم ساختمان علوم دامی، کمال تشکر را دارم.

و در پایان از دوستان عزیز آقایان مهندس جهانی، مهندس نظری، مهندس حجت پناه، مهندس جهان دوست، مهندس مرتضایی، مهندس باغشاهی و مهندس فدایی و همه کسانی که با قدمی، قلمی، نگاهی، اندیشه‌ای، کلامی و حتی تبسمی روئیدن سبزه‌های تلاشم را مدرسان بودند تشکر می‌نمایم.

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
فصل اول : مقدمه	۱
فصل دوم : بررسی منابع	۷
۱-۲- اهمیت تخمین تجزیه پذیری پروتئین در شکمبه	۷
۱-۱-۲- منابع پروتئینی	۱۱
۲-۱-۲- نرخ رقت شکمبه‌ای	۱۲
۳-۱-۲- PH شکمبه‌ای و پیش ماده	۱۳
۴-۱-۲- اثرات متقابل مواد مغذی	۱۳
۲-۲- بررسی روش های تخمین تجزیه پذیری پروتئین در شکمبه	۱۶
۱-۲-۲- روشهای درون تنی	۱۶
۲-۲-۲- تحقیقات درون کیسه‌ای	۱۶
۳-۲-۲- روش های برون تنی	۱۸
فصل سوم : مواد و روش ها	۲۷
۱-۳- محل اجرا	۲۷
۲-۳- مراحل اجرای طرح	۲۷
۳-۳- ساخت شیشه های مخصوص	۲۸

- ۲۸ ۴-۳- آسیاب کردن نمونه ها
- ۲۹ ۵-۳- مواد خوراکی آزمایشی
- ۲۹ ۶-۳- تجزیه آزمایشگاهی مواد
- ۲۹ ۳-۶-۱- ماده خشک
- ۳۰ ۳-۶-۲- ماده‌ی خشک ناپدید شده در شیشه ها پس از ۳۰ ساعت کشت
- ۳۰ ۳-۶-۳- نیتروژن
- ۳۰ ۳-۶-۳-۱- مشخصات دستگاه مورد نیاز
- ۳۱ ۳-۶-۳-۲- مواد شیمیایی مورد نیاز
- ۳۱ ۳-۶-۳-۳- روش اندازه گیری
- ۳۲ ۷-۳- تولید گاز
- ۳۲ ۳-۷-۱- محلول های مورد نیاز
- ۳۳ ۳-۷-۲- آماده سازی بزاغ مصنوعی
- ۳۳ ۳-۷-۳- ساخت بافر مک دو گال
- ۳۴ ۳-۷-۴- گرفتن مایع شکمبه
- ۳۴ ۳-۷-۵- پرانکوباسیون
- ۳۵ ۳-۷-۶- نحوه‌ی آماده سازی منابع پروتئینی
- ۳۵ ۳-۷-۷- شرح آزمایش

۳-۷-۸- نحوه‌ی ثبت داده‌ها و نمونه‌گیری ۳۷

۳-۸- نیتروژن آمونیاکی ۳۸

۳-۸-۱- مشخصات دستگاه مورد نیاز ۳۸

۳-۸-۲- مواد شیمیایی مورد نیاز ۳۸

۳-۸-۳- روش اندازه‌گیری ۳۹

۳-۹- PH ۴۰

۳-۹-۱- مشخصات دستگاه مورد نیاز ۴۰

۳-۹-۲- روش اندازه‌گیری ۴۰

۳-۱۰- محیط کشت ۴۰

۳-۱۱- محاسبه و آنالیز آماری ۴۱

۳-۱۱-۱- آنالیزهای بیومتریک: ۴۱

فصل چهارم : نتایج و بحث ۴۳

۴-۱- مرحله‌ی پرانکوباسیون ۴۳

۴-۲- تجزیه‌ی پروتئین و تولید نیتروژن آمونیاکی ۴۶

۴-۲-۱- تجزیه‌پذیری پروتئین در شرایط برون‌تنی ۴۶

۴-۲-۲- تولید نیتروژن آمونیاکی ۴۸

۴-۳- فراسنجه‌های تجزیه‌پذیری پروتئین و تجزیه‌پذیری موثر در شرایط برون‌تنی ۵۳

۴-۴- ناپدید شدن ماده خشک ۵۷

فصل پنجم : نتیجه گیری کلی ۵۹

فصل ششم : منابع ۶۱

فهرست نام‌های لاتین ۷۷

فهرست جداول

عنوان	صفحه
جدول ۳-۱. ترکیب (درصد بر اساس ماده خشک خوراک) مواد خوراکی آزمایشی.....	۲۹
جدول ۴-۱. غلظت نیتروژن آمونیاکی مایع شکمبه قبل و بعد از پرانکوباسیون.....	۴۳
جدول ۴-۲. تجزیه پذیری پروتئین در شرایط برون تنی.....	۴۵
جدول ۴-۳. نا پدید شدن ماده ی خشک افزوده شده به محیط کشت پس از ۳۰ ساعت کشت.....	۵۷

فهرست اشکال

صفحه	عنوان
۲۸	شکل ۳-۱. شیشه های مخصوص استفاده شده در آزمایش
۳۵	شکل ۳-۲. پرانکوباسیون مایع شکمبه
۴۰	شکل ۳-۳. اندازه گیری نیتروژن آمونیاکی
۴۹	شکل ۴-۱. روند تولید نیتروژن آمونیاکی در سطح ۱۰۰ میلی گرم کربوهیدرات
۴۹	شکل ۴-۲. روند تولید نیتروژن آمونیاکی در سطح ۲۰۰ میلی گرم کربوهیدرات
۵۰	شکل ۴-۳. روند تولید نیتروژن آمونیاکی در سطح ۳۰۰ میلی گرم کربوهیدرات
۵۰	شکل ۴-۴. روند تولید نیتروژن آمونیاکی در سطح ۴۰۰ میلی گرم کربوهیدرات
۵۵	شکل ۴-۵. فراسنجه a حاصل مطالعات برون تنی و درون کیسه ای
۵۵	شکل ۴-۶. فراسنجه b حاصل مطالعات برون تنی و درون کیسه ای
۵۶	شکل ۴-۷. فراسنجه c حاصل مطالعات برون تنی و درون کیسه ای
۵۶	شکل ۴-۸. تجزیه پذیری مؤثر حاصل از مطالعات برون تنی و درون کیسه ای

فصل اول

۱-۱- مقدمه

تعیین مناسب نیازهای پروتئینی حیوانات به جهت حداکثر کردن تولید و به حداقل رسانیدن ورود نیتروژن به سیستم های تولید شیر بسیار حائز اهمیت است (هوهتانن و هریستو ۲۰۰۹). تخمین صحیح تجزیه پذیری پروتئین در شکمبه برای فرمولاسیون دقیق جیره ها، بویژه برای گاوهای شیری پر تولید هنگامی که فرآهمی پروتئین میکروبی پاسخگوی نیازهای حیوان به پروتئین قابل متابولیسم نیست و باید جیره با خوراک های پروتئینی قابل عبور از شکمبه مکمل گردد، یک پیشنیاز می باشد (هدکویست و آدن ۲۰۰۶). این امر که تجزیه پذیری پروتئین بطور قابل ملاحظه ای هم در میان گروه های خوراکی و هم در درون گروه های مواد خوراکی می تواند تفاوت کند از مطالعات زیادی قابل فهم است و بنابراین، تخمین تجزیه پذیری پروتئین در ارزشیابی خوراک ها بسیار حائز اهمیت می باشد (ولپلاند و ویسبجرگ ۲۰۰۰).

فعالیت های دامپروری از جمله ی منابع برشمرده نشده ای هستند که به دلیل مشارکت در انتشار آمونیاک و آلودگی نیتراتی آب های سطحی و زیر زمینی، به آلودگی نیتروژنی محیط زیست کمک میکنند (۲۰۰۳، ۱۹۹۳ NRC). خوراک های خریداری شده، بخصوص افزودنی های پروتئینی، یک منبع عمده ی مواد مغذی وارداتی و هزینه های مزرعه در مزارع پرورش گاوهای شیری هستند (کلوسنر و همکاران ۱۹۹۸). تحت چنین محدودیت های اقتصادی و زیست محیطی ای، بهبود بهره وری استفاده از

نیترژن و کاهش دفع نیترژن برای حفظ پایداری مزارع گاو شیری بسیار مهم هستند و مدل های تغذیه ای در حال تبدیل شدن به یک ابزار مدیریتی مؤثر برای دستیابی به این وظایف هستند (واتیاوکس و کارگ ۲۰۰۴، دین و همکاران ۱۹۹۸).

نیاز برای ارزشیابی خصوصیات تغذیه ای خوراک حیوانات در سال های آینده اهمیت بیشتری خواهد داشت ، به خاطر: پیشرفت در زیست شناسی ملکولی گیاهان ،بویژه توسعه گیاهان تراریخته ، برنامه های بهبود گیاهان زراعی ، فشارهای زیست محیطی و یا اقتصادی درباره ی استفاده و یادسترسی به پسماندهای گیاهی و بایروداکت ها(تئودور و همکاران ۱۹۹۴).تنوع و گوناگونی در ارزش تغذیه ای خوراک های بومی مناطق حاره ای موجب نیاز به بهبود روش های ارزیابی خوراک ها شده است (کریشنامورتی و همکاران ۱۹۹۵).

در نشخوارکنندگان ارزش پروتئین مواد خوراکی به وسیله ی مقدار اسیدهای آمینه ی از منبع پروتئین میکروبی و پروتئین جیره ای غیرقابل تجزیه در شکمبه که در روده ی باریک جذب می شوند ، تعیین می شود(پرستلاکن ۱۹۹۹). روش های آزمایشگاهی سال هاست که برای توصیف خوراک های حیوانی ، ارزش تغذیه ای آن ها و تهیه ی داده ها برای پیش بینی عملکرد حیوانات مورد استفاده قرار می گیرند. خوراک ها جهت به دست آوردن اطلاعات در مورد ارزش آن ها به عنوان یک منبع مواد مغذی مورد آنالیز قرار می گیرند. برخی اندازه گیری های شیمیایی به مدت طولانی است که برای دادن یک تصویر کلی از ترکیب مواد خوراکی مورد استفاده قرار می گیرند و روش های آزمایشگاهی در سال های اخیر مورد بازبینی قرار گرفته و توسعه یافته اند. این بازبینی و شناسایی محدودیت های تکنیک های متداول با توسعه ی تکنیک های جدید همراه بوده است (وود و بیدو ۲۰۰۱).

سه روش متداول شامل روش های درون تنی ، درون کیسه ای و برون تنی برای ارزیابی ارزش تغذیه ای خوراک های حیوانات استفاده می شوند (افشار میرزایی و همکاران ۲۰۱۱). اندازه گیری های

درون تنی تجزیه پذیری مواد مغذی نیاز به حیوانات جراحی شده‌ای با کانولای شکمبه‌ای یا شیردانی و یا دوازدهه‌ای دارد (شاناک و همکاران ۲۰۰۰). افزون بر این ، مارکر های مناسبی برای محاسبه‌ی نرخ جریان شیرابه‌ی هضمی و تمایز میان مواد مغذی میکروبی و جیره‌ای جریان یافته به روده‌ی باریک مورد نیاز است (استرن و ساتر ۱۹۸۲). اندازه‌گیری سهم مواد مغذی با منشأ درون زادی دشوار است ، اما آن ها برای به دست آوردن ارزش های دقیقی از هضم باید سنجیده شوند؛ با این حال این داده ها محدود هستند. اندازه‌گیری درون تنی هضم مواد مغذی ؛گران ، پرکار، وقت گیر و در معرض خطا های مرتبط با استفاده از نشانگرهای مورد استفاده برای اندازه‌گیری نرخ جریان ، مارکرهای میکروبی و تفاوت های طبیعی میان حیوانات آزمایشی است (استرن و همکاران ۱۹۹۷). بعلاوه ، استفاده از دستورالعمل های تهاجمی جراحی برای تحقیقات تغذیه‌ای ، بطور کلی به نحو فزاینده‌ای ، در حال تبدیل شدن به امری غیر قابل قبول از لحاظ راحتی حیوانات، برای عموم مردم می‌باشد (شاناک و همکاران ۲۰۰۰). بنا بر این تکنیک های تهاجمی و خشن برای تخمین های روتین ارزش UDP (پروتئین جیره‌ای غیر قابل تجزیه) یک دامنه‌ی گسترده‌ای از مواد خوراکی مناسب نیستند (تامینگا ۱۹۷۹).

دستورالعمل های درون کیسه‌ای که اغلب بر اساس مطالعات انجام شده توسط مک دونالد و ارسکو (۱۹۷۹) و یا مطالعات مشابه آن می‌باشند، در بسیاری از کشورها برای تخمین میزان تجزیه پذیری شکمبه‌ای پروتئین خام (CP) مواد خوراکی به خوبی پذیرفته شده است (برودریک و همکاران ۱۹۹۴ ، میسائیل دورا و نوزیار ۱۹۹۸). تجزیه پذیری پروتئین اغلب به وسیله‌ی تکنیک درون کیسه‌ای تخمین زده می‌شود (هدکوئیست و آدن ۲۰۰۶). جدای از مشکلات این روش، مانند خروج ذرات ریز از کیسه ها ، آلودگی های میکروبی و تکرار پذیری پایین (ولپلاند و ویسبجرگ ۲۰۰۰) روش درون کیسه‌ای قادر به تخمین تجزیه‌پذیری پروتئین های محلول نمی‌باشد. هر چند دستورالعمل های درون تنی و درون کیسه‌ای برای تخمین تجزیه‌پذیری مؤثر (به عبارت دیگر: تجزیه‌پذیری شکمبه‌ای برای یک ترکیب

بوجود آمده از اندازه‌ی مخزن، نرخ تجزیه‌پذیری و نرخ عبور (پروتئین بدون اشکال نیستند) برودریک (۱۹۹۴) عموماً این طور در نظر گرفته می‌شود که آن‌ها واقعیت را با بیشترین دقت منعکس می‌کنند. با این وجود نیاز به کار زیاد، هزینه، زمان، نا همگونی و نیاز به حیوانات فیستوله شده امکان استفاده‌ی گسترده از این دستورالعمل‌ها را برای اهداف آنالیزی روتین محدود می‌کند. به عبارت دیگر در یک دستورالعمل با مقبولیت گسترده برای تخمین‌های روتین تجزیه‌پذیری مؤثر، باید همه‌ی این محدودیت‌ها به حد کافی برطرف شوند (ماتیاز و همکاران ۲۰۰۱) و یک نیاز مداوم برای روش‌های آزمایشگاهی ساده‌تر به منظور تخمین ارزش پروتئینی مواد خوراکی وجود دارد (شاناک و همکاران ۲۰۰۰). تعریف دستورالعملی که انجام آن ساده باشد، نسبتاً سریع باشد، تکرارپذیر و از نظر هزینه‌ها مناسب باشد، برای تخمین تجزیه‌پذیری شکمبه‌ای پروتئین مواد خوراکی در آنالیزهای آزمایشگاهی تجاری سودمند خواهد بود (روی و همکاران ۱۹۹۱).

روش‌های برون‌تنی متعددی برای تعیین تجزیه‌پذیری شکمبه‌ای پروتئین توسعه پیدا کرده‌اند. یک روش دیگر برای اندازه‌گیری تجزیه‌پذیری شکمبه‌ای CP مستلزم تعیین تولید نیتروژن آمونیاکی، در مقابل ناپدید شدن خوراک است (کارلسون و همکاران ۲۰۰۹). حال آن‌که، اندازه‌گیری تجزیه‌پذیری CP از طریق رها شدن نیتروژن آمونیاکی در شکمبه پیچیده است، زیرا تجزیه شدن CP خوراک و جذب نیتروژن آمونیاکی برای سنتز پروتئین میکروبی به صورت همزمان اتفاق می‌افتد (لنگ و نولان ۱۹۸۴). برای غلبه بر این مشکل برودریک (۱۹۸۷) یک روش برون‌تنی ممانعت‌کننده را ابداع کرد، که در آن هیدرازین سولفات و کرامفنیکل برای محدود کردن سنتز پروتئین میکروبی شکمبه‌ای مورد استفاده هستند. علاوه بر این تکنیک‌های آنزیمی می‌توانند برای اندازه‌گیری تجزیه‌پذیری پروتئین استفاده شوند و پروتئین میکروبی که جدیداً شکل گرفته است از طریق استفاده از مارکرهای میکروبی مانند ایزو توپ رادیو اکتیو نیتروژن (N_{15}) می‌تواند از CP خوراک تجزیه نشده متمایز شود (کارلسون و همکاران ۲۰۰۹).